

P. Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Vedtagelsen af det fra Folketinget oversendte Lovforslag.

Med Henblik paa Bemærkningerne om Ønskeligheden af visse Ændringer kan jeg sige, at man fra vort Partis Side til enhver Tid er villig til at forhandle om saadanne tekniske Ændringer paa de respektive Toldomraader, som der maatte være Anledning til, saafremt der fra Regeringens Side fremsættes Forslag herom. Det foreliggende Lovforslag er der sikkert ingen Anledning til at beskæftige sig videre med, fordi det ganske simpelt er en Nødvendighed at vedtage det.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Udtalelser fra Venstre dels i Folketingsudvalgets Betænkning, dels nu af den ærede Ordfører for Venstre om, at den 5 Øres Benzinafgift skulde gaa til Kommunerne. Det er klart, at mange Kommunal mænd, deriblandt ogsaa jeg, vilde være interesseret i at faa et saadant Bidrag til Lettelse af de kommunale Udgifter. Hvis denne Opfattelse i Partiet Venstre var alvorligt ment, havde der imidlertid været den allerbedste Lejlighed til en Drøftelse af dette Spørgsmaal inden for den Trafikkommission, som for et Par Aar siden blev nedsat af Ministeren for offentlige Arbejder til Overvejelse netop af saadanne Spørgsmaal: Bilspørgsmaal, Vejspørgsmaal o. s. v., men fra denne Kommission har man ikke set noget Resultat af Bestræbelser i den Retning. Jeg gør Partiet Venstres Repræsentanter opmærksom paa dette Forhold. Man kan altsaa ikke tage det helt alvorligt, naar man nu fra den Side saa stærkt fremhæver Ønskeligheden heraf, for man kunde sikkert ad anden Vej have opnaaet det, men det har altsaa ikke været muligt at faa Resultater frem fra denne Kommission, hvad Befolkningen i øvrigt i høj Grad har ventet paa.

I en anden Bemærkning i Folketingsudvalgets Betænkning foreslaar Venstre som Erstatning for en saadan Indtægt til Statskassen, at man skulde paalægge forskellige Afgifter; heriblandt nævnes en yderligere Forhøjelse af Omsætningskatten paa Restaurationer. Denne motiveres bl. a. med, at det næppe tør paastaaes fra nogen Side, at Restaurationforbruget er nedadgaaende, men at man snarere kan vente et øget Restaurationforbrug i den nærmest kom-

mende Tid. Jeg ved ikke, hvad der skulde bevirke et øget Restaurationforbrug, hvis det ikke netop skulde være en øget Turisttilstrømning, men da vil jeg rigtignok meget advare imod Tendenser, som denne Udtalelse indeholder i Retning af at forøge Beskatningen over for en øget Turisttrafik her i Landet. Jeg mener, at en øget Turisttrafik og deraf følgende større Omsætning for Restaurationerne og i øvrigt for Næringslivet i det hele har lige saa stor nationaløkonomisk Betydning for vort Land som en hvilken som helst Eksport, som vi støtter og søger at ophjælpe mest muligt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale, at det foreliggende Lovforslag gennemføres, saaledes som det er vedtaget af Folketinget.

Lange: Det foreliggende Lovforslag er et betegnende Udtryk for det stadig forøgede Krav, der fra Regeringens Side er stillet til Landets Skatteydere. Man fremsætter Aar efter Aar Forslag om Forlængelse af denne midlertidige Toldlov, skønt de Udgiftslove, som Afgifterne skulde tjene til Dækning af, for længst er bortfaldet. Jeg beklager, at det om denne Sag i Folketinget nedsatte Udvalg ikke har benyttet Tiden til en virkelig gennemgribende Gennemgang af Toldlovens Bestemmelser, hvad i høj Grad er tiltrængt. Men trods det, at vi altsaa ikke fra vor Side ser med Begejstring paa Forslaget i den Form, det har faaet, bøjer vi os for den Kendsgerning, at de Indtægter, som Lovforslaget tilsigter at give Statskassen, er nødvendige. Da vi fra vor Side saa ubetinget maa foretrække indirekte Skatter for direkte, vil mine Partifæller og jeg stemme for det foreliggende Lovforslag. Da vi, som jeg i øvrigt fremhævede under Forhandlingerne her i Tinget i Gaar, mener, at de direkte Skatter allerede er for høje, kan vi naturligvis ikke ønske bestaaende indirekte Skatter afløst af direkte, og allermindst under vore nuværende økonomiske Forhold, hvor flere Aars vanskelige Valutasituation tydeligt har vist Bristen i vort Lands hele økonomiske Struktur; Bristen er den, at vort Forbrug er for stort og vor Opsparing for ringe. Under disse Forhold vilde jeg anse det for ansvarsløs Finanspolitik at medvirke til en Skattereform, der gennem en Lettelse